

Lövészárkok

2015 június 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az első szabad választás után a média túlnyomó része ötödik hadoszlopként működött, s a múlt üzleti, pénzügyi, ideológiai érdekcsoportjait támogatta.

A jobboldali pártok belső szétzillesztése sokkal sikeresebb volt, mint gondolnánk. Antall József és kormánya nem

ismerték fel a sajtó jelentőségét. Nem ismerték fel, hogy az erőtlenülben lévő balliberális sajtó, együttműködve a baloldali politikai erőkkel kamikaze-kormányt csinál belőlük.

Bár huszonöt évvel ezelőtt, az első szabad parlamenti választás győztese az MDF és a konzervatív, keresztény, polgári oldal lett, s a kormányrudat a liberálisok (SZDSZ) nem kaphatták meg, azért az utóbbiak is a hatalom részesei akartak lenni. Ennek a küzdelemnek az első lépése a kikényszerített MDF-SZDSZ paktum volt. Ugyanakkor az első percekől kezdve azon dolgoztak, hogy megfúrják, lehetetlenné tegyék a többpárti demokrácia működését.

A taxisblokádtól volt az első komoly figyelmeztetés. Ennek a liberális nyomásnak **az egyik leghatékonyabb eszköze a média volt, amelynek több mint kilencven százaléka – főként a főszerkesztők, főszerkesztők – elkötelezett hívei voltak a kádári, szocialista, diktatórikus rendszernek és a hirtelen felszínre kerülő liberálisoknak, a volt reformkommunistáknak.** Ez a média ötödik hadoszlopként működött Magyarországon, mely **a múlt üzleti, pénzügyi, ideológiai hatalmukat visszaszerző érdekcsoportjait támogatta.** Nemcsak a különböző orgánumokat tartották kézben, az egyedülként működő közszolgálati televízió nagy részét, a közszolgálati rádió jelentős részét, a vidéki stúdiókat, avagy a nyomtatott sajtó országosan vezetőségi szerveit, hanem sikeresen elhelyezkedtek a kormányhivatalok, állami intézmények sajtóosztályain. Természetesen vezető beosztásban.

A sajtóban tehát 1990-től a rendszerváltás piciny lépéseit is alig fedezhette fel a kívülálló. Voltak kisebb és nagyobb jelentőségű gócok, önálló szerkesztőségek, újságok, **amelyeknek munkatársai valóban szerették volna a változást** (például az MTV Híradója és A Hét, a Panoráma, a Magyar Rádióban a Vasárnapi Újság, a Napközben, a Pesti Hírlap, a Pest Megyei Hírlap, a Demokrata, később az Új Magyarország, a Magyar Fórum, stb.), s hívei voltak az Antall vezette koalíciónak, a valódi rendszerváltozásnak, **de hatásában kevesebbnek bizonyultak, mint például a rádiós 168 óra, a Reggeli, Déli, és Esti Krónika, az MTV-ben az Egyenleg** és még sok száz, a baloldal kezében lévő kábel tv, rádiós csatorna, a Népszabadság, a Népszava, és az eszedésszes Magyar Hírlap.

Az Antall-kormányt lejárató kampány, a **jobboldali pártok belső szétzüllesztése sokkal sikeresebb volt, mint**

gondolnánk. A többpárti demokráciát lejárató akció végül is sikeres volt, amit az 1994-es országgyűlési választások eredményei jelentettek: az emberek többsége visszazavazta volt urait, a pufajkás Horn Gyulát, azaz ideológiai örököseit a kommunistákat, akik levették forradalmunkat.

Ez az időszak volt – 1990-től 1994-ig – az elhíresült médiaháború. Lövészárkok alakultak. Mindenki tüzelt mindenkire. **Az MSZP és az SZDSZ oldalán elhelyezkedő újságírók, újságíró szövetségek a jobboldali politikusok lejárásában voltak érdekeltek.** Ekkor indították útjára el az antiszemitizmus légből kapott vádjait, amelyek ismét megjelentek a közbeszédben. De miért nevezték el médiaháborúnak? Hiszen a háborúhoz minimum két félre volt szükség.

A másik félről keveset beszélünk. A magyar újságírók közül voltak olyanok, akik a rendszerváltozás előtt, már 1985-től, a kettős képviselő-jelöltség időszakában, de különösen 1989-ben igyekeztek tágítani a szólásszabadság köreit. Műsoraikban olyan témákat dobtak be, amelyek borzolták a kádári hatalom tőrét képességét. Ebben kiemelkedő szerepet játszott a televízió **Panoráma és Parabola című műsoraival és a Magyar Rádióban a Vasárnapi Újság, amelyben rendszeresen jelentkezett jegyzeteivel Csurka István. A rádió Napközbenje** – amely szolgáltató műsor volt – elsőként szolgáltatta meg az addig tiltó listán szereplőket: például Csengey Dénest, Lezsák Sándort, Obersovszky Gyula újságírót, 56-os halálra ítélteteket és a Fidesz politikusait. Ezek a médiumok a nemzeti, a magyar oldalról nézték a dolgokat. Így volt ez **az MTV Híradóban és A Hét című** vasárnap esti politikai műsorban is, amely zászlóshajója volt 1994-ig – Horn Gyula hatalomra jutásáig – a politikai átalakulás értelmének, az objektív hírszolgáltatásnak, a rendszerváltoztatás céljainak megismertetésének.

A konzervatív kormányt **többször meg akarták buktatni.** Először belföldön (taxiblokád, összehangolt médialejárás, rádió-és a televíziós elnökök kinevezési botrányai, a magyar cigányok feltüzelése a kormány ellen), aztán külföldi segítséggel (ellenséges írások Magyarországról külföldi újságokban, például nincs ajtószabadság: **Göncz Árpád segélykiáltása a La Stampa** olasz újságban, a svájci magyar nagykövet Antall Józsefet és kormányát lejárató nyilatkozata a svájci televízióban és így tovább). Ezekben a kérdésekben nemcsak a parlamentben, de a sajtóban is nagy csörték zajlottak. Mindenesetre azt le kell szögezni, hogy a nyugati államokat, Helmut Kohl német kancellárt, George Busht, az Egyesült Államok elnökét, Margaret Thatcher brit miniszterelnököt, az Európai Unió vezető politikusait **ezek a külföldi média vélemények nem voltak képesek úgy Magyarország ellen hangolni, mint mostanában.** Sőt, Antall Józseffel kivétel nélkül baráti viszonyt ápoltak.

Akkor még értékelték, hogy mit ér Magyarország, mit tettek a magyarok 1956-ban a diktatúra és a szovjet megszállás elleni felkelésükkel, valamint 1989-ben a kelet-németek kiengedésével Európáért. A mai állam és-kormányfők egy része ezeket régen elfelejtette.

Huszonöt éve Antall József miniszterelnök és kormánya, egyáltalán a jobboldali vezető politikusok **nem ismerték fel a sajtó szerepét. Nem ismerték fel, hogy az erőfölényben lévő balliberális sajtó, együttműködve a baloldali politikai erőkkel kamikaze-kormányt csinál belőlük.** Sorban buktatták meg az MDF gazdasági és oktatásügyi reformkísérleteit. Amíg Antall valóban építette a polgári demokratikus hagyományokat, megőrizte a parlamentáris demokráciát, végig harcolta, menedzselte a szovjet hadsereg kivonulását Magyarországról, a munkásság leszerelését, addig szép csendesen – főként a szocialisták, a szabad demokraták és **az MDF-hez dörgölődő szerencselovagok** – (rabló)privatizálták az országot, a maguk nagy hasznára fillérekért eladták a nemzeti vagyont, szétverték a még működő élelmiszeripart, s mezőgazdaságot.

Ennek megakadályozására, egyáltalán a figyelemfelkeltésre, az SOS jelzések leadására kellett volna egy erős nemzeti sajtó. Sajnos magára maradt ez az éppen megerősödő lojális, nemzeti sajtó, amelyet aztán **Horn Gyulának és Pető Ivának hatalomra kerülésük első perceiben megsemmisítettek az újságíróik százainak kirúgásával, korai nyugdíjaztatással, szerkesztésének felszámolásával.** Az MDF hatalomra kerülése előtt beígérte a nagytakarítást, az MSZP-SZDSZ koalíció végrehajtotta. Minden más véleményen lévő újságírót eltakarított az útból, korlátozta a médiaszabadságot, a köztelevíziót és a közzérádiót a szocialisták és a liberálisok szolgálatába állította.

A több mint négy évig tartó médiaháború egyetlen küzdelem volt, a balosok nyerték sorra a meneteket. Ebben a küzdelemben nemcsak politikai karrierük törtek ketté, de újságírói egzisztenciák is tönkrementek. Igaz ez már történelem, médiatörténelem. Magyarország huszadik századi történelmének utolsó évtizedeiben komoly, tétre menő küzdelme volt. Bizonyítja ezt a huszonöt éve véget nem érő politikai harc is. **Ma ugyanúgy szaladgál a balliberális oldal külföldre árulni, pénzt szerezni a haza bomlasztására, mint akkor.** Csak most a lejáró balliberális oldal hitelét veszítette. Már az Európai Unióban is egyre kínosabb a folyamatos feljelentésük

Magyarország ellen. Bár a megrendelt ellenséges hangú írások – például a New York Times-ban, a Die Zeit-ben, a Financial Times-ban – továbbra is rendszeresen elítélik hazánkat, de ezzel egy időben egyre több józan nyugati politikus nem ad már hitelt ezeknek a valóságtól elrugaskodott epeömléseknek.

Mindenesetre **az első szabad választás után valami elpattant s véget ért a magyar újságírásban. Azt úgy hívták: együttműködés és szolidaritás.** Emlékszem a Magyar Rádióban 1990-ben volt kollégák, akik az MSZP és az SZDSZ hívei maradtak vagy lettek, hirtelen elfelejtettek köszönni azoknak a kollégáiknak, akik támogatták az átalakulást, hűségesek maradtak elveikhez, az újságírói objektivitáshoz, pártatlansághoz, közszolgálatihoz. Sőt ezek a kollégáiktól inkább elfordultak, keresztül néztek és léptek rajtuk. Ma már nemcsak a fejeket fordítják el, hanem fejeket követelnek.

A balliberális módszer alig változott az elmúlt huszonöt évben. Ha jobboldali kormány kerül hatalomra, akkor külföldről pénzelt (ál)civil szervezetek, diákmozgalmak addig tüntetnek, amíg elkerülnek a semmiből szélsőjobboldali figurák, akik megfelelő baloldali média nyilvánossággal megtámogatva, hirtelen félelmetes ellenségévé válnak, akiket csak a baloldal óvhatja meg az országot.

Így állunk ma médiafronton. A lövészárkokat senki nem temette be, újra benépesültek.

A vezető képen: Bánó András Hardy Mihály és Losonczi Livia társaságában emeli magasba az Esti Egyenleg ominózus kazettáját, amely szerintük azt bizonyítja, hogy nem vágta archiv felvételről szkinhedeket Göncz Árpád emlékeztető 1992. október 23-i kifütyülésének képsora alá. Hogy a "muster-master" botrányban mi a teljes igazság, az sosem derült ki. A mocsort a botrány kipattanása után megszüntették, de a revánsra nem kellett sokáig várni.... (A Népszava fotója.)

Stefka István

<http://azoreg.hu> - Stefka István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló